

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/27/2024
Identifikačné číslo spisu:	6124218701
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6124218701.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu V. V., nar. U., bytom L., zastúpeného JUDr. Petrom Čurillom, advokátom, so sídlom Hlavná 11, Prešov, proti žalovanej Mountfield SK, s. r. o., so sídlom Kollárova 85, Martin, IČO: 36 377 147, zastúpenej JUDr. Annou Kokavcovou, advokátkou, so sídlom Predmestská 90, Žilina, o zaplatenie 1.600,00 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 6Csp/57/2024, o návrhu žalobcu na prikázanie sporu inému súdu, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 6Csp/57/2024 z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Prešov n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. V konaní o zaplatenie sumy zo spotrebiteľského vzťahu, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 6Csp/57/2024, žalobca podaním doručeným súdu 20. septembra 2024 č. l. 128 navrhol, aby najvyšší súd prikázal z dôvodu vhodnosti tento spor na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Prešov. Návrh odôvodnil s ohľadom na spotrebiteľský charakter sporu a navrhované dokazovanie (výsluchy žalobcu a svedka, prípadne ďalších svedkov). Uviedol, že žalovaná je právnická osoba zastúpená advokátom, ktorý poskytuje právne služby minimálne na celom území Slovenskej republiky. Samotné postúpenie veci zo strany Okresného súdu Banská Bystrica Okresnému súdu Martin po skončení upomínacieho konania považoval za chybu úradníka.

2. K podanému návrhu na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti sa žalovaná vyjadrila tak, že dôvody, ktoré uviedol v tejto súvislosti žalobca, nemajú požadovaný výnimočný charakter v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Ndc/20/2010.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v zmysle § 39 ods. 3 CSP preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh žalobcu na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti nie je dôvodný.

4. Podľa § 39 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť spor prikázaný inému

súdu tej istej inštancie. Podľa § 39 ods. 2, 3 CSP, na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Martin) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresnému súdu Prešov). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

5. Aplikácia ustanovenia § 39 CSP o prikázaní veci inému súdu je možná iba v dvoch prípadoch, a to ak sudcovia inak príslušného súdu nemôžu vo veci konať z dôvodu, že sú vylúčení, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti alebo ak tú istú vec rozhodovali na súde inej inštancie (delegácia nutná), alebo bez toho, aby sudcovia boli vylúčení, ak je tu daný dôvod vhodnosti, pod ktorým treba rozumieť hľadisko hospodárnosti konania z pohľadu vzniku možných trov konania, tzn. ak by prejednanie veci iným než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci (delegácia vhodná).

6. Prikázanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov oboch strán sporu, pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Pri tom všetkom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie sporu.

8. V danom prípade žalobca odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie tým, že je spotrebiteľom, jeho bydliskom a bydliskom ním navrhnutého svedka je obvod Okresného súdu Prešov. Iba chybou úradníka nebola vec postúpená všeobecnému súdu žalobcu v zmysle ustanovenia § 19 písm. d) CSP. Najvyšší súd v tejto súvislosti pripomína, že žalobca samotný mal príležitosť uplatniť možnosť voľby príslušnosti v zmysle ustanovenia § 19 CSP, buď pri podaní žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu), kedy mohol uviesť, že v prípade ak nebude výsledkom upomínacieho konania právoplatný platobný rozkaz, uplatňuje si voľbu príslušnosti podľa ustanovenia § 19 písm. d) CSP, alebo ešte vhodnejšie pri podaní návrhu na pokračovanie v konaní (č. l. 75) v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čo je postup, ktorý zákon výslovne predpokladá. Takúto možnosť však ani v jednom prípade nevyužil. Žalobcom uvedené dôvody tak nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. Tento právny inštitút neslúži na nahrádzanie voľby príslušnosti podľa § 19 CSP, ako sa mylne domnieva žalobca. Pochybením bolo, že žalobca včas pri svojich úkonoch túto voľbu neučinil a nie postup úradníka upomínacieho súdu, ktorý nemal dôvod postupovať podľa ustanovenia § 19 písm. d) CSP, keďže žalobca nesignalizoval svoju voľbu miestnej príslušnosti. Navrhované prikázanie sporu sa nejaví byť výhodné ani pre žalovanú, ktorá s ním nevyslovila potrebný súhlas. Pokiaľ ide o možné obtiaže súvisiace s potrebou výsluchu svedkov, ktorí žijú v Prešove a okolí, dáva najvyšší súd do pozornosti inštitút dožiadania upravený v ustanovení § 104 CSP. Nič na veci nemení ani postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý bol od začiatku (upomínacieho) konania zastúpený advokátom. Ak by samotné postavenie spotrebiteľa malo byť bez ďalšieho dôvodom na určenie miestnej príslušnosti jeho všeobecného súdu, stanovil by ju zákonodarcia ako výlučnú v ustanovení § 20 CSP.

9. Pokiaľ ide o hospodárnosť konania, tak práve zmena miestnej príslušnosti by znamenala zvýšenie nákladov procesných strán najmä z dôvodov potreby cestovania žalovanej, ktorá sa na pojednávaniach

zúčastňovať musí a musela by cestovať na pojednávania do Prešova, pričom s prikázaním veci nesúhlasila. Navyše, samotný žalobca je rovnako ako žalovaná zastúpený „advokátom, ktorý poskytuje právne služby minimálne na celom území SR“.

10. Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že nemožno predpokladať, že miestne nepríslušný súd zabezpečí hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu. V danom prípade teda nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.